

MATRIMONI I HISENDA: ATRACCIÓ FATAL

# Aquest matrimoni és una ruïna

**S**i heu decidit casar-vos, és a dir, ficar-vos a fons en aquest ritual ple de factures (ramell de la núvia, 1.000 ptes.; l'anell d'or, 20.000; el convit, un mínim de 200.000 i flors per a l'església, unes 6.000), pensant que per una volta paga la pena, aneu errats. Des de l'any 87, el *si* davant la malaltia, la pobresa, etc., us ix molt car. El fisc, a diferència de l'església, no perdona i per casar-vos us cobrarà *in aeternum* una espècie de sobrecàrrec que us farà sentir-vos desenganyats.

Diuen els sociòlegs que casar-se és moda i que tota aquesta parafernàlia que envolta la cerimònia no és altra cosa que un culte al *jo*, al *tu*, al *nosaltres*. En qualsevol cas, la bona qüestió és que, vist des de l'altre angle, qualsevol s'estima més ser convidat a una boda amb tota mena de luxes que a un simple *si* davant les portes del jutjat.

La possibilitat de veure en directe l'amic nerviós, amb la tensió emocional que comporta aquesta manifestació malgastadora, més coneguda per boda és indefugible.

Perquè casar-se és un veritable festí ple, entre altres coses, de factures. Per exemple, les invitacions us poden costar —unes 100— un mínim de 7.500 i un màxim de 10.500. No

res si ho comparem amb el banquet, mínim 1.500 per persona i màxim 4.500. A banda, el sopar previ que seguint la tradició es paga a les amistats amb el propòsit d'una disbauxa *legal* abans de comprometre's per a tota la vida. Despeses a part són les fotos del dia nupcial —un mínim de 50— a 800 ptes. cada una. I si voleu vídeo, els preus van de les 45.000 a 60.000 ptes.

Una altra cosa és el preu dels vestits en un dia tan destacat, sobretot el d'ella. Perquè a ell, la festa li pot eixir per unes 6.500 si lloga el jaqué, i

Si vostè és casat, des de l'any 87 el fisc li està cobrant un sobrecàrrec encobert que el pot fer arribar a sentir-se desenganyat. Hisenda i matrimoni viuen darrerament una mena d'atracció fatal.

Esther Roig

*tu a la fi del món*, si fa no fa, el viatge pot arribar a costar 2.000.000 de pessetes. Un terme mitjà més normal a nivell de xifres i de qualsevol butxaca apunta a les 100.000 ptes. Si a aquestes despeses afegim l'insignificant preu de l'homilia

## Per a tota la vida

Des de l'any 87 els casats paguen més al fisc que les parelles que s'ajunten sense més. Sobretot els matrimo-



Hisenda, a la seua manera, fomenta el matrimoni submergit.

100.000 si el compra. Però a ella, entre unes coses i altres la broma li pot costar unes 60.000 tirant per baix i 1.700.000 tirant per dalt. Desglossant els nombres, les xifres quadren. En el primer cas, més modest, són unes 30.000 ptes. el vestit de núvia, més 4.000 del cancan de sota, 5.000 del vel, 4.000 de la lligadura, 2.000 dels guants, unes 6.000 les sabates i 300 ptes. per dotze paquets d'agulles. En el segon cas, només el vestit ja costa 1.000.000.

Capítol a part mereix el viatge de nòvios o lluna de mel. En aquest apartat els zeros es desapareixen. Si no és que es vol anar a *quatre passes*, aleshores amb 20.000 per persona n'hi hauria prou. Però si voleu fer realitat allò de *amb*

nis que tenen uns ingressos mitjans de, per exemple, 2.000.000 de pessetes entre els dos. Sembla mentida que amb tant d'anunci pro-nòvies i tanta sèrie pro-casament (fins i tot s'ha casat Crocket, el de *Corrupción en Miami*) la política fiscal siga només de cara a la galeria i el Ministeri d'Economia i Hisenda fomenta, a la seua manera, el matrimoni submergit.

Aquesta tesi econòmica de pa sucat amb oli es basa en el fet següent. Un contribuïent, solter, amb uns ingressos anuals d'un milió de pessetes, ha de pagar-ne al fisc 85.957. Si s'ajunta amb la seua núvia, que cobra el mateix i a la qual Hisenda desgrava el mateix, Hisenda només s'endú 171.914 ptes. en

total. És a dir, la suma de les dues quotes diferencials per separat ( $85.957 + 85.957$ ).

No obstant, si la mateixa parella decideix fer allò que en diuen formalitzar la relació i passar per la vicaria i/o el jutjat, l'impost sobre la renda els ix per 235.411 ptes. La diferència entre els dos pagaments al fisc, 63.497, és la quantitat, el sobrecàrrec, que amb amor o desamor haurà de pagar la parella legalment amigada. Aquesta mena de xifra-càstig està provocant en els darrers mesos un nombre creixent de divorcis i separacions justificades econòmicament. I que conste que ja no s'hi val a omplir la casa de xiquets, perquè a la llarga resulten més cars i des-

graven tant si esteu casats com no.

Fins ací la primera teoria que demostra que casar-se i continuar casat ix car, cosa que pot induir a pensar que el fisc, d'una manera encoberta, està fent una política en aquest sentit de cara a la galeria.

Una segona teoria, també demostrable, és que els matrimonis amb més ingressos anuals paguen menys en proporció que els d'ingressos mitjans. Per exemple, una parella de solters que per separat guanyen 2.000.000 paguen al fisc 652.996 en total. És a dir, 326.498 més 326.498, quantitats per separat de desgravació i que donen com a resultat la xifra anterior. Si decideixen casar-se, pagaran a Hisenda 686.680.



*Matrimoni: és qüestió de pensar-s'ho.*

La diferència de l'impost sobre la renda entre estar amistançats o no és en aquest cas ridícula, 33.684, sobretot si la comparem amb la quantitat diferencial del primer cas. És a dir, entre estar amistançats o casats legalment sent una parella d'ingressos mitjans que dona com a resultat un diferència de 63.497 pessetes.

En resum, si reuneix les característiques de ser ciutadans amb uns ingressos anuals mitjans i no sabeu si casar-vos o no, penseu-vos-ho perquè sou el tipus de persona a la qual Hisenda no perdona un duro. Ja sabeu, perquè no sols pagueu més que el que no es casa i guanya tant com vosaltres, és que a més el fisc en proporció us lleva més que al que té uns ingressos anuals superiors i que com vosaltres gaudeix d'una relació legal i socialment reconeguda. □